

Hvis kommunen undlader at fremsende en afgørelse til en partsrepræsentant

af konsulent Erik Jappe

I DUKH får vi en del henvendelser fra borgere, som har fået fuldmagt fra en borger med nedsat funktionsevne, som ikke selv magter at kontakte DUKH og redegøre for det aktuelle problem. Borgeren med fuldmagten er ofte ikke blot repræsentant for borgeren i forhold til DUKH, men er også partsrepræsentant i forhold til borgerens sag i kommunen.

For nylig henvendte en partsrepræsentant sig til DUKH og fortalte, at uanset at der var lavet klare aftaler med kommunen om, at pågældende skulle have tilsendt alle relevante oplysninger/afgørelser i sagen, havde kommunen sendt borgeren en vigtig afgørelse uden samtidig at sende afgørelsen til partsrepræsentanten.

Borgeren havde en betydelig nedsat funktionsevne og var ikke i stand til at læse endsige forstå kommunens brev og havde derfor ikke reageret på brevet. Da partsrepræsentanten blev opmærksom på brevet fra kommunen, var klagefristen overskredet. Kommunen fandt, at det bare var ærgerligt for borgeren, men at der i øvrigt ikke var noget at gøre ved det.

Lovgivning om partsrepræsentant

Efter [forvaltningslovens](#) § 8 kan den, der er part i en sag på ethvert tidspunkt af sagens behandling lade sig repræsentere eller bistå af andre. Det gælder dog ikke, hvis partens interesse i at kunne lade sig repræsentere eller bistå findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, eller hvor andet er fastsat ved lov.

Endelig gælder det, at myndigheden dog kan kræve, at parten medvirker personligt, når det er af betydning for sagens afgørelse.

Hvem skal have tilsendt en afgørelse?

Dette spørgsmål er behandlet i [vejledningen til forvaltningsloven](#), hvor det i pkt. 43 er anført:

”Har en part under hele sagen været repræsenteret af en anden, bør henvendelser fra myndigheden om sagens behandling og om sagens afgørelse normalt gives til den pågældende repræsentant. Når det findes hensigtsmæssigt, kan der også gives underretning til parten selv. Fremsætter en part anmodning om, at henvendelser fra myndigheden også eller i stedet rettes til parten selv, bør myndigheden efterkomme anmodningen. Har parten kun været repræsenteret eller bistået under en tidligere del af sagen, skal underretning gives til parten selv.”

Klagefrist

Efter [retssikkerhedslovens](#) § 67 skal klage til Ankestyrelsen ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om

afgørelsen. Klagefristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor meddelelsen om afgørelsen er nået frem til adressaten (borgeren eller borgeren og partsrepræsentanten).

Efter [retssikkerhedsbekendtgørelsen](#) § 10, stk. 3 gælder det, at hvis en klage ikke er indgivet inden for fristen, skal myndigheden straks - og uden at foretage genvurdering - fremsende klagen til Ankestyrelsen med angivelse af, at klagefristen ikke er overholdt.

Hvis partsrepræsentanten ikke har modtaget afgørelsen

Det fremgår af [retssikkerhedsvejledningens](#) pkt. 266, at hvis en partsrepræsentant ved en fejl har modtaget meddelelse om afgørelsen senere end afgørelsens adressat, regnes klagefristen først fra det tidspunkt, hvor partsrepræsentanten har modtaget meddelelse om afgørelsen.

Folketingets Ombudsmand har i udtalelse [FOB 1991.161](#), som vejledningen også henviser til, udtalt sig i en sag om pensionstillæg:

”Ombudsmanden bemærkede til formandens afgørelse, at begyndelsestidspunktet for en klagefrist ved partsrepræsentation regnes fra det tidspunkt, meddelelsen om afgørelsen er kommet frem til partsrepræsentanten. Da kommunen på intet tidspunkt havde gjort A bekendt med afgørelsen, var klagefristen ikke begyndt at løbe, da A indgav klagen til nævnet.”

Hvis klagefristen i øvrigt overskrides

Hvis både borgeren og partsrepræsentanten har modtaget afgørelsen samtidigt, men ingen af dem har fået indsendt klagen rettidigt, er spørgsmålet, om der kan ses bort fra, at klagefristen ikke er overholdt.

Efter [retssikkerhedslovens](#) § 67, stk. 2 kan styrelseschefen se bort fra, at klagefristen ikke er overholdt, når der er særlig grund hertil. Det fremgår af [retssikkerhedsvejledningens](#) pkt. 272, at

”Der kan foreligge særlige grunde, som berettiger til en forlængelse af klagefristen, hvis klageren er bortrejst eller indlagt på sygehus, når afgørelsen kommer frem. Efter Ankestyrelsens praksis er det dog en betingelse for at dispensere fra klagefristen, at klagen indgives straks efter, at klager kommer hjem. Alvorlig sygdom hos modtager, navnlig omkring fristens udløb, eller en nærtstående persons død eller meget alvorlig sygdom i samme periode, kan begrunde dispensation. Der kan også tages hensyn til, at klageren har vanskeligt ved at læse en afgørelse og formulere en klage

på grund af sproglige vanskeligheder eller psykisk funktionsnedsættelse, og myndigheden har forsømt sin forpligtelse til at vejlede klageren.”

Efter samme vejlednings pkt. 273 gælder det, at der som udgangspunkt *ikke* foreligger

”særlige grunde, hvis forsinkelsen skyldes forhold hos andre. Der vil eksempelvis ikke være tale om undskyldeligt forhold, hvis klagers repræsentant eller fagforening forlægger en afgørelse eller klage, som klager har betroet dem. Det kan ikke udelukkes, at en hjælpers forhold efter en konkret vurdering kan bevirke dispensation.”

Dvs. at en konkret vurdering i helt særlige situationer kan føre til, at også en partsrepræsentants overskridelse af klagefrist kan medføre dispensation, f.eks. hvis partsrepræsentanten er blevet akut indlagt på sygehus og således ikke har haft mulighed for at indgive en klage rettidigt.

Afgørelser om at se bort fra klagefrister og afgørelser om klagefristernes beregning kan ikke indbringes for anden ad-

ministrativ myndighed. Det fremgår af retssikkerhedslovens § 67, stk. 2.

Afrunding

En klagefrist begynder først at løbe fra det tidspunkt, hvor en borger har fået meddelelse om afgørelsen.

Når en borger er bistået af en partsrepræsentant, skal denne også have tilsendt en kopi af afgørelsen.

Hvis dette ikke sker - eller partsrepræsentanten har modtaget afgørelsen senere end pågældende borger - regnes klagefristen først fra det tidspunkt, hvor partsrepræsentanten har modtaget meddelelse om afgørelsen.

Endelig skal det nævnes, at der også i helt særlige situationer kan gives dispensation, hvis en partsrepræsentant ikke har fået klaget inden for klagefristens udløb.